

79de Møde.

Tirsdag den 19. Februar Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Foranstaltninger til Ædruelighedens Fremme. (Ædruelighedsloven).

Valgt blev: *L. Rasmussen, A. C. Mortensen, Olufson, Jønson, F. K. Madsen, Trier, Hagbart Berg, Clausager, Thorhauge, Tange, Rahbek, H. F. Ulrichsen, Vesterager, Christmas Møller og C. C. Heilesen.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Radiospredning foranlediget af danske kulturelle Organisationer.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4115; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 2835).

Sagen sattes til Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Axel Dam*): Det Lovforslag om Radiospredning, som jeg har haft den Ære at forelægge, maa naturligvis betragtes som tilsigtende en midlertidig Ordning af dette vanskelige Spørgsmaal. Jeg sagde ogsaa ved Forelæggelsen af Lovforslaget, at vi selvfølgelig ikke var saa indbildske at mene, at vi havde fundet den eneste rigtige Løsning, og vi vil derfor gerne underkaste os saglig og velvillig Kritik med Hensyn til Enkeltheder.

Vi lever med Hensyn til Radiofonien i en Brydningstid, det er noget nyt, der kommer frem; men principielt maa vi hævde, at det er Statsmagtens Opgave væsentlig at sikre dette Meddelelsesmiddel for den berettigede Brug af det, saaledes at det kan komme til at blive et saa fuldkomment

tjenende Redskab og Meddelelsesmiddel som muligt mellem dem, der har noget af Værdi at bringe, og dem, der ønsker at modtage disse Værdier. Anerkendelsen af Radiofonien som en vigtig Kulturfaktor er jo nu almindelig, og dens Udformning vil vel blive bedst, hvis den kan blive et saa sandt Udtryk som muligt for det Kulturliv, der bunder dybest i Befolkningens egen Trang, som skaber de bedst mulige Betingelser for, at dette Liv kan blive beriget, saa at Befolkningens aandelige Styrke og moralske Kraft kan forøges derved. Men vi mener ikke, at det er Statens Opgave at være Formynder for, hvilken Slags Kultur Borgerne maa modtage. Vi mener, at Initiativet til alle værdifulde Nyskabelser paa Kulturens Omraade altid udgaar fra de enkelte og private. Og vi mener, at de, der har noget at bringe paa dette Omraade, er mere aktivt interesserede i Radiofonien end de forholdsvis passive Lyttere, og at der derfor bør aabnes dem en Udvej til paa egen Bekostning at søge udbredt de Ideer, som de ønsker at virke for, naturligvis under Ansvar.

Da Grundloven blev vedtaget og det derved bestemtes, at Censur ingen Sinde mere maatte indføres, tænkte man kun paa den trykte Presse, man kunde den Gang ikke ane, at der vilde komme en saadan Udvidelse gennem det Meddelelsesmiddel, som Radiofonien er. Vi mener, at Ansvaret hviler bedst, naar det hviler rent personligt paa en enkelt Mand, og derfor foreslaar vi, at de kulturelle Foreninger, der faar Tilladelse til at udsende Radioforedrag og lignende, skal udpege en Redaktør, der er ansvarlig overfor Loven, paa samme Maade som Redaktøren af den trykte Presse er det. Det er meget muligt, at der her er en Forskel, der kunde betinge visse særlige Bestemmelser i Loven, det har vi naturligvis ikke helt kunnet overskue, men vi vil være glade for ethvert Medarbejderskab fra andre Partiers Side for at kunne finde den bedst mulige Ordning.

Med Hensyn til Frygten for manglende Neutralitet vil jeg sige, at der er jo intet Emne, som i sig selv kan siges at være helt neutralt, og som ikke kan give Anledning til Propaganda for visse Ideer; men vi ser ikke deri nogen stor Fare, naar det er saa friskt indrettet, at Speakeren efter et saadant Foredrag kan meddele Publikum, at der